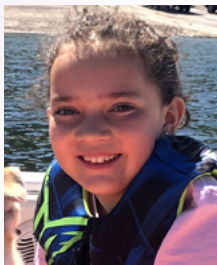

БІЛЬШЕ ЧАСУ З МАКСОМ

**Ешлін Б., 12 років,
шт. Вашингтон, США**

Одного разу ми поїхали на берег моря з моєю сім'єю, кількома друзями і моїм собакою Максом. Ми плавали і гралися весь день. Потім, коли впали сутінки, ми дивилися на феєрверк. Нам всім було дуже весело.

Коли феєрверк закінчився, я почала шукати Макса. Але його ніде не було! Я почала панікувати і кричати, що Макс загубився. Сльози скочувалися по моїх щоках; ми всі шукали його в лісі. Я відчула, що тихий голос спонукав мене помолитися, тому я так і зробила. Але в усьому тілі відчувалася слабкість, я боялася за Макса.

Ми не знайшли його, і ми повернулися до нашого намету. Я продовжувала молитися у своєму розумі, але почала втрачати надію. Я заснула, плачучи.

Через кілька годин мої батьки розбудили мене. Макс сидів прямо біля мене! Мої батьки почули, як дзеленчить Максовий нашійник біля нашого намету. Я міцно його обійняла і тихо подякувала Богові, за те, що Він відповів на мої молитви.

Через три роки Макс пошкодив спину і відчував сильний біль. Його неможливо було вилікувати, отже ми мали попрощатися з ним. Небесний Батько втішив мене, і я відчула спокій. Святий Дух нагадав мені, що три роки тому ми ледь не загубили Макса, але Бог допоміг нам його знайти. Я вдячна, що Він дав нам більше часу побути з Максом.

Я знаю, що Бог відповідає на молитви і втішає нас у наших випробуваннях. Спокута Ісуса Христа — для кожного. Я вдячна за те, що Ісус Христос і Небесний Батько зробили для моєї сім'ї і мене. ●

